

JUANA SEGUÍ CASALÍ | Jubilada

● Al poble em diuen Juanita, però som Juana ● Tinc 87 anys ● Som des Mercadal, però quan em vaig casar vaig anar a viure a Ciutadella ● Des de petita he fet de modista ● Em vaig quedar viuda als 34 anys ● Som voluntària de Caritas a la botiga de Mestral ● He quedat campiona de Menorca de brisca

«Pensava que l'entrevista era una broma»

Lluís Vergés

Fent parella amb Sebastià Fuxà va guanyar el títol de campiona de Menorca de brisca a la competició de jocs de taula que organitzen els clubs de jubilats de l'Illa.

Què ha fet a la vida?

—Vaig començar als 13 anys com a aprenent de modista i als 14 ja vaig fer uns pantalons al meu pare. Després em vaig posar tota sola a fer de modista d'home. Calçons, caçadores... i tot açò.

Ha fet sempre de modista?

—Tota la vida. Als 34 anys vaig quedar viuda amb dues filletes. Sort que tenia a mumare que m'ajudava i feia el menjar. Vivia

a Ciutadella, però vaig tornar a Mercadal.

I ara és la campiona de cartes...

—M'agrada molt jugar a cartes, sí que és ver, però això de ser campiona no vol dir que en sàpiga molt. És molt important tenir sort. Si no tens bones cartes, malament.

També fa de voluntària a la botiga de roba de Mestral as Mercadal.

—Sí. Vinc dos matins a la setmana a ajudar, sense cobrar res.

Qui li va ensenyar a jugar a cartes?

—Uii! La meva mare i la meva àvia que també li agradava molt...

La brisca?

—La brisca, la brisca. Jo no sé res més que jugar a la brisca.

Juana Seguí amb la placa que l'acredita com campiona de brisca de Menorca.

Hi ha molta gent que hi jugui?

—Siuuuu. Ara tornen a fer un altre campionat as Mercadal.

Hi ha molta afició al poble?

—N'hi ha que juguen a truc o a dòmino, però aquí el que més es juga és la brisca.

Cal fer senyes en el joc, no?

—Sí. Sinó els altres companys veurien el joc.

Fem senyes, però intentem que els de l'altra parella no les vegi.

(Fa unes quantes de mostra i riu)

Com va anar el campionat?

—Al des Mercadal vaig quedar la segona i la meva filla que també jugava va fer primera. Però com que ella no podia anar a la final que es jugava a Ciutadella, a l'hotel Sagitario hi vaig anar jo amb en Sebastià Fuxà Carreras com a company.

Allà vam guanyar totes les partides menys una.

Va ser vostè la que va ensenyar la seva filla a jugar a la brisca?

—Sí. Ella ara juga fent parella

amb el seu homo.

Juga vostè amb el telèfon mòbil?

—No. No en tenc. El vaig arraconar perquè no me n'entendia de res.

Així l'entreteniment són les cartes?

—Les cartes, i faig qualche cosa a ca nostra de treballs manuals. Vinc dos dies a la botiga. Vaig a gimnàstica i no puc fer massa cosa més, ja. La feina de casa la faig així com puc.

La veig en forma.

—Per ara no estic malament. Som diabètica, però. M'agrada la música i ballar. Quan tinc ocasió, ball.

Té una gran família?

—Dues filles, quatre nets i un besnét. Ja som besàvia.

Els hi ha ensenyat a jugar a cartes?

—N'hi ha un que ja té sis anys i també li agraden les cartes. Un altre dels nets és futbolista i juga amb el Mercadal. De l'altre filla, un nét és mestre de música i també li agrada molt enramar i tothom l'agafa per posar coses de llums i això... El seu germà amb 22 anys ja és pilot. La neta està casada.

Enhorabona i que duri!

—I que duri!
Ahir quan em va cridar per fer-me una entrevista vaig pensar que era una broma que em feien.

Ah, sí?

—Quan li vaig dir a la meva filla major, em va dir. «Vam si no serà el meu fill, ves alerta». Es referia al que juga al futbol, perquè és un bromista terrible.

Jo li vaig dir: «Demà ho veurem, si no ve cap periodista, és que era una broma».